LIBRIS | We know books

Mihail Soare

SCRIPTURALIA

Antologie
(2007-2020)

Ediția a II-a

Prefață de Vianu Mureșan

EIKON
București, 2022

LIBRIS | We know books

Cuprins

Mihail Soare, de la gravitate la bufonerie (Vianu Mureșan) 5

A fost un an în care s-au sinucis poeții 13
Încornorați, poeții 14
Acesta mi-e, greu de minte, folosul 15
Am vrut să devin iarnă 16
Amânări 17
Ars profetica 18
Adresa ta 19
Albastrul din albastru 20
Curriculum vitae 21
Am fost geambaș de vise 24
Cartograf 25
Cântec despre nemurire și năsălie 27
Am meșteșug 28
Cu dinții șarpelui în batistă 29
Am rupt un colț de lume 30
Cuvânt de dragoste 31
Cântec despre ziua de mâine 32
Am șperțuit zețarii 33
Aceeași duminică împlântată în mine 34
Aniversare 35
Aparențe 36
Am visat că sunt om 37
Am Curtea mea 38
Poem cu cer 39
Cry, baby 41
Eu, Cel de Jos 43
Cântec de tavernă și decădere 44
Aromitoare morți 45
Cerul trupului ei 46
Aș vrea să uit de tine 47
Acel oraș din mine 48
Cu ochii larg închiși 49
Cântec despre zbor și ploieri 50
Carne de corabie 51
Dulce nedumerire 52
Cântec lucid 53
Fără biografie 54
Ca un canar visat de colivie 56
Călăuză pentru trăirea unei vieți de câine 57
Când îmi vor crește aripi 58
Despre Paradis și alte cârciumi 59
Poemul din sâmbăta asta 60
Când poezia doare 61
Iar fanfara alungă îngerii ca pe niște muște 62
Ce-o să găsiți în îngeri 64
Ceva despre iarnă 65
Cât om să fie-n mine 66
Destinul meu 67
Surghiun 68
Chiar dacă nu există Dumnezeu 69
Clopotnița din gând 70
După hublou e Raiul 71
Confuzie 72
Stafiile unor minuni 73
Cum niciodată nu murim destul 74
Descreierate indii 75
Iubirea zace-n moarte 76
Cum vrei să ții o insulă în brațe? 77
Poem cu multe paranteze
și cu șoareci imaginari 78
Cuvântare despre poeți 80
Ca de fluture, șoldul 82
Cuvintele care încep cu ne 83
Dacă s-ar vinde moartea 84
Lăcomia de nefericire 85
Jocul de-a dragostea 86
Dacă sunt 88
Dar voi veni 89
De ce? 90
De dorul tău 91
Dedulcit la înfrângeri 92
Doamne, ce fericit ar fi păsărarul! 93
Ascunde-mi, Doamne, îngerul 94
Iubirea ca o sârmă ghimpată 96
Trăind în locul altcuiva 98
Mă credeți om 99
Doar sfârșitul dă sens 100
Dricurile nu merg pe contrasens 102

LIBRIS | We know books

Mă-nvecinam cu viața 104
Ei rămân tot nebunii cu erori joviale 105
Eram cu Dumnezeu la șpriț 106
Eram o jucărie ruginită 107
Mitologicală 108
Ești 110
Sunt priceput al naibii 111
Eu chiar sunt toți oamenii 112
Rărunchi trandafirii 113
Eu nu vreau zei din tablă 114
Eu, Nietzscheanul 115
Faliment 117
Fals madrigal 118
Neom sau glicină 119
Fericirile mele 120
Filozofie 121
Fragment autobiografic 122
Oglindire 124
Gâlceava mea cu Haydn sau despre „Romanța pentru clopot la patru mâini" 125
Menajeria cu sfinți 127
Greșelile mele 129
Ca Iisus, printre vii 130
Gubernia sufletului meu 131
Sunt cel mai bun, golit de fericire 132
Hârjoana mea cu sfinții 133
Poem cu iconar 134
Iarna 135
Lecția de fericire 136
Identitate 137
Infinit mai frumoasă decât luna-n pătrar 138
Scrisul și alte parascovenii 139
Iubirea e o chestie 141
Iubita mea era un circ tăcut 142
Amintiri din viața de apoi 143
Iubita mea e-un cocktail Molotov 145
Jumătate de pizza 146
Îmi sprijin rostul în sictir 148
Încotro-ul vieții 149
În dimpotriva raiului 150
În mlaștini puturoase și acre 151
Viața 152
Înger de prisos 153
Înger soldat 154
Îngeri poștași cu goarne 155
Întrebări fără sens 156
Înțelepciune 157
Îți scriu avan 158
Despre ratări și alte împliniri 159
La far 161
La mine-n Bach 162
La târg 163
Las vouă 164
Lăsați-mi libertatea să mă împușc 165
Călătorie 166
Locul gol de pe cer e-un alt cer 167
M-am întrebat mereu 168
Mai țanțoș decât mine nu-i nici un mort 169
Lirica magna 170
Marele chef 172
Poem cu pisica Emma 173
Mă știi 175
Mezat 176
Mi-e dor de tine ca de eșafod 177
Misii din ceruri 178
Poeții sunt niște ratați 179
Mă doare-n cot! 180
Misterul vieții poștașului 181
Mormântul meu va geme de secrete 182
N-o să găsiți atâtea stele 183
Acesta sunt 185
N-am 186
Poem despre o dragoste cum nu s-a mai văzut 187
În plânsul meu 188
Nebun după lampioanele roșii 189
Negustoreau solstiții zarafii 190
Nevoia de martiri 191
Nu puteam să-nțeleg 192
Nu răstigniți florarii! 193
Nu-mi plimb fățărnicia în lesă 194
Biografică 195
O să vin ca să plec 198
O umbră-atât de mare 199
Odă păduchelui lui Gog 200
Paranteze 201
Pierderi 202
Poem despre sfârșitul lumii 203
În tâmpla stângă îți palpit-un flutur 205
Poem cu animale de companie 206
Poem cu ea printre lumile mele 207
Poem cu ea visând la statui 208
Sentimentul mașinii zgâriate cu cheia 209

UBRIS | We know books

Poem cu înger păzitor ... 211
Autoportret cu elefant oranj ... 212
Poem cu îngerar ... 214
Poem cu popă papistaș ... 215
Poem cu războiul de o sută de ani ... 216
Poem cu sonda caraghioasă numită Eiffel ... 217
Poem cu transatlantic ... 218
Poem c-un mort credibil ... 220
Poem despre iarnă cu Robert și Kathleen ... 221
Poem despre istoria suferinței ... 222
Supradoză ... 224
Plasturi cu cer ... 226
Poemele mele ... 228
Poemul cu singurătatea lui Dumnezeu ... 229
Zilele mele ... 230
Poetul este, așadar, un mim ... 231
Feriți-mă de dragoste ... 233
Poem cu insula mamei ... 234
Poetul tace ne-ntrebat ... 236
Câinele lui e tovarăș cu câinele meu ... 237
Proastă alcătuire ... 239
Rătăcitor ... 240
Recomandare ... 241
Regăsirile mele ... 242
Reproș ... 243
Rugă către muză ... 244
Rugăminte ... 245
Străin ... 246
S-ajung să pipăi taina ... 247
Sau nebunia mea ... 248
Natură moartă ... 250
Să n-aud râs de curcă ... 251
Poem cu scutier sprijinit de lumină ... 252
Trenul ... 253
Eu morții-i zic murire ... 254
Scrisoare către Kawabata ... 255
Scrisoarea gentilomului neasemenea ... 257
Poem de august ... 258
Secvență autobiografică ... 260
Sfântul Cutare Poetul ... 261
Spuneți-mi oricum ... 263
Nu vreau ... 264
Studiu despre îndărătul poetului sau autoportret cu urechea netăiată ... 265
Doctor zburând ... 267
Sunt derbedeul ce încântă ... 269
Sunt primul om ... 270
Sunt vinovat de dragoste ... 272
Și n-aș mai vrea minciuni ... 273
Tablou cu înger zurbagiu ... 274
Trecutul ... 275
Tablou de Bosch ... 276
Portret colectiv cu mine călare pe Timp ... 277
The end, fin, sfârșit ... 278
Toate-s pe dos ... 279
Uituc ... 280
Ultimele vești despre mine ... 281
Un fel de eu cu altă-nfățișare ... 282
Un fel de gripă ... 283
Un soi de biografie ... 284
Un tramvai fără rost, fără cai ... 285
Vecinătate ... 286
Urcuș întortocheat ... 288
Vecinul meu Chardin ... 289
Sunt plin de duci ... 290
Vatman căutând fericirea ... 291
Visele mele ... 292
Va fi un film cu mine ... 293
Zavera îngerilor ... 295
РАИ ... 298
În luturi lucii, luna ... 299
Atât ... 300

Mihail Soare sau paradigmele unei poetici aparte (Mircea Bârsilă) ... 303
Mihail Soare sau poetul unor mari recuperări dintre ruine (Şerban Codrin) ... 306
Scrisul și cititul (Emil Lungeanu) ... 311
Cinci capete despre învățătura Sfântului Cutare Poetul (Mihăiță Stroe) ... 312
Revelația unui nou poet: Mihail Soare (Eugen Simion) ... 316

LIBRIS We know books

A fost un an în care s-au sinucis poeții

A fost un an în care s-au sinucis poeții
sătui să fie-ntruna luați în cătarea vieții.
Cu aripi de la fluturi date-mprumut cu ora
și-au hăcuit prin piețe în văzul tuturora
venele lor firave, tendoanele, uitarea
hrănind câteva zile gazetele. Duhoarea
acestor pline ceasuri îmbrățișând foburgul
a-nnebunit berarii care-au turnat amurgul
în halbele ciobite vânzându-l ca pe bere,
s-au aruncat din turle poeții în tăcere
asemeni unei blânde ninsori întârziate,
s-au otrăvit cu vise ascunși în ruinate
mansarde și în dosul unor iubiri deșarte
de nimeni bănuite, iubiri pentru departe.
Printre gutui sticloase și-au aninat în funii
costumele dungate având prinse petunii
la-ngustele revere și ei uitați acolo
sub strâmtele sacouri, austrul în tremolo
ducea sinistru vestea, tramvaiele de noapte
se-mpiedicau adesea și ele ca de șoapte
de rimele-aruncate, s-au revoltat vatmanii
crezând că iarăși vântul a doborât castanii.

(„Eu, Nietzscheanul", Rawex Coms, 2012)

LIBRIS | We know books

Încornorați, poeții

Poeții sunt cei mai mari încornorați de pe planetă
iubitele lor îi înșală cu primul venit
care de obicei e un tramvai roșu
(cele verzi sau galbene nu au nici o trecere la ele)
cu care sunt în stare să meargă până la capătul lumii

doar că un tramvai cu căpestrele goale
(am uitat să vă spun că e vorba de unul cu cai)
nu te poate duce prea departe
și pentru simplul motiv că iubirea poeților e peste tot
nu e loc unde să nu te împiedici de ea ca de pietre noaptea
nimic nu a scăpat de păienjenișul ăsta nesuferit
care a schimbat înfățișarea și mersul firesc al lucrurilor
luându-se, fără vrere, la întrecere cu dumnezeirea

numai că arborii rătăcitori printre stele
peștii cu mustăți răsucite ca ale cârciumarilor de pe vremuri
elefanții vopsiți în orange
(eu însumi am avut o vopsitorie de elefanți, închisă de autorități)
îngerii obligați să se îmbrace în smochinguri cu revere lucioase ca gheața
și să meargă pe velocipede
azilurile pentru fluturi cu gratiile lor din lujeri cruzi de uimire
ori alte asemenea năstrușnicii
nu sunt prea îndrăgite de femei care le înțeleg altfel
gelozindu-le

ăștia ne înșală cu lumile lor făcute cât ai pocni din degete, zic ele
drept pentru care visează la tramvaiul drăgăstos
de cum aud primele cuvinte de iubire
care par a le fi adresate.

(„Iubirea ca o sârmă ghimpată", Betta, 2016)

LIBRIS We know books

Acesta mi-e, greu de minte, folosul

Cu buzunarele doldora de vorbe încochilate în rime
păream un cerșetor ale cărui haine
zdrențe-zdrențe sunt burdușite cu bucăți vechi de azime
rămase de la împărtășanii amușinând taine
înfățișarea asta-mi prindea tare bine
iubitele mă ocoleau speriate, fericirile tot la fel și ele
dormeam pe banchetele ca niște clavecine
ale unei gări ce se visa neîncetat găzduind caravele
nici un tren nu sosea, nici măcar o drezină
și totuși, îmi priveam ceasul mereu, tot mereu
unul diform cu limbile smulse de ultima furtună divină
ce mă bântuise, un nesupus, dușmănos, alizeu
mă mai uitam și-n zarea anormal de aproape
spre niciunde, spre nicicând cu-ale mele răspunsuri
așteptând un vagon de-ntrebări mai întregi ori mai șchioape
filozof, voltijor pe neajunsuri
ceilalți călători muriseră mai demult, din vechime
ei nu au crezut în rosturi prezbite
mai degrabă în morți sigure, dar anonime
născocitoare de rugăciuni spuse-n bărbi, pe șoptite
poate-am să plec până la urmă, dar numai odată cu gara
într-un alt ținut, mai departe de mine
unde femeile se scaldă și ziua și noaptea și seara
în nisip, printre vrăbii, fără pic de rușine
și unde ele-și arată de sub fuste-ncrețite prinosul
a dracului înțeleaptă făloșenie mai visez
acesta mi-e, greu de minte, folosul
mai moțat și mai breaz ca al sfinților crez.

(„Sfântul Cutare Poetul", Betta, 2015)

LIBRIS | We know books

Am vrut să devin iarnă

Va fi propriul său poet de curte
a prezis din burta peștelui ghiftuit profetul
unul minor, hrănit cu grăunțe rămase de la ultima ispită mai acătării
de dinaintea potopului
așa a și fost
am început să-mi scriu singur imnuri de slavă
împrăștiau o aromă frumoasă de-ai fi crezut că mi-au înflorit cuvintele
și că viața e născută din hârjoana unui roi de fluturi
(dar dacă au aripi de ceară, cârcoteam)
după care se lăsa, blând ca o figurină de plumb, înghețul

eram stăpânit de zăpezile tuturor erelor
și aveam atâta frig încât doar lupii îmi mai lipseau ca să fiu o iarnă cum se cuvine

pentru că nu voiam să fiu luat drept o bucată de carne de ren congelată
am născocit iubirea
am făcut rost și de colți, mi-am zis atunci
iar restul o să vină de la sine
mai rămânea să-mi aleg o iubită dintr-un lung șir de femei care s-ar buluci
vezi Doamne
la porțile neunse ale minelui

ușor de imaginat:
cu ochii în palme așteptând ca o cerșetoare strălucirea din vorbele mele de dor
și purtând un înger golaș pe post de broșă
să mă ierți că am fost până mai ieri ibovnicul singurătății, i-am cerut
și tu că am velele făcute franjuri, dragul meu
i se năzărise că am ocean și chiar aveam

dar îmi era neîntreg așa cu un singur mal
cel de dincolo
pe care creșteau neobrăzați ca niște pini ceilalți oameni

ea era singura femeie, altfel nu s-ar fi fâțâit goală prin apele mele reci
trebuia să mă îndrăgostesc și eu de cineva
m-am consolat

carevasăzică un soi de ruletă rusească
te iubesc ca pe ultimul glonț, i-am mărturisit atunci

din pricina ei îmi ratasem destinul de iarnă și lupii rămăseseră știrbi
iar amintirile nu mă mai pândeau pe la colțuri.

(„Ars profetica", Eikon, 2019)

LIBRIS We know books

Amânări

Amânasem totul cum auzisem că o făcuse un popă beţiv
cu slujba de Înviere
amânasem îmbarcarea pe un pachebot iubit de gheţari
tuturor le spuneam că răcesc uşor, de-aia
şi că prefer bărcuţele din hârtie cu care umpleam cada
după fiecare plâns mai de Doamne-ajută

amânasem nemurirea ca pe o boarfă prea scumpă pentru buzunarul meu
cu tot belly-dance-ul ei îmbietor
o las mai la toamnă, mă amăgeam
doar că toamna găseam mereu ceva mai bun de făcut
mă jucam de-a mortul şi-mi plăcea la nebunie
e un joc fără reguli – mori cum vrea pana ta, atât
şi te tragi cu sfinţii de şireturi zicându-le „bă, ioane gură de aur"
sau „bă, maxime mărturisitorule"
ei nu se supără, pentru că mai demult,
înainte de a poza câte unui iconar puţind a vodcă
îşi făcuseră şi altfel de poze – de oameni normali

nu-i poţi invita la şpriţ că-ţi arată cu două degete lipite umărul
le e frică de şeful, adică

amânasem toată viaţa din mine până mai târziu
la ce bun cu ţârâita, mi-am zis, şi nu toată odată ca pe-o bere rece
tot aşa făcusem şi cu nebunia
amăgeală de fraier coclit – nu pentru că nu-mi terminase başoldina aia de croitoreasă
costumul pestriţ de bufon luat la şuturi de regi văduvi
ori pentru că balamucul era, de fapt, doar un păianjen negru
care ţesea întruna
fel şi fel de pânze pentru nişte orbeţi ce făceau pe trapeziştii
ci pentru că viaţa şi nebunia erau totuna

acum nu mai am ce amâna pentru că am devenit miop
iar sfinţii mă strigă cu „bă, funambulule".

(„Iubirea ca o sârmă ghimpată", Betta, 2016)

LIBRIS We know books

Ars profetica

Iar atunci va fi dimineață ziua întreagă
și doar ceasornicele ne vor aminti că trebuie să mâncăm,
să ne spălăm trupurile ostenite de atâta viață,
că e vremea somnului
poate a iubitului
că bufonii au încremenit în cearcăne luminoase
tot așteptând revolta orbilor

pendulele vor bate în piepturile ultimilor pictori de nuduri
și ei vor ști că eternitatea e gata de pozat
atârnată de grindă și rânjind ca o muierușcă din reclamele la sutiene

în berării profeții locului vor cânta despre moarte
și despre bețiile viitorului
iar strugurilor li se va da trezirea pentru a se preface în vinul uitării
din clopotnițe unora li se va aduce aminte că trebuie să dea ortul popii
și rugile vor rămâne orfane ca niște tăceri neiubite

viața va fi același sendviș expirat
cu mai nimic între feliile de naștere și pieire
doar aburul iubirii lăudându-se că a atins acele felii

pământul va fi pământ iar eu un țărm îndepărtat de mine
ce să mai vorbim de conchistadori
niciunul nu-mi va călca nisipurile,
niciuna dintre femeile lor nu va adăposti în păr fluturii mei cu aripi de lut,
nici măcar o goeletă cu pânzele putrede nu-și va găsi sfârșitul aici
numai o stea de tinichea va coborî ca să-și ceară iertare

iar omenirea va rămâne în urmă
doar un foșnet al timpului.

(„Ars profetica", Eikon, 2019)

LIBRIS | We know books

Adresa ta

Abia aștept să te primesc în mine
Să viețuiești într-un cotlon de înger
Pe strada colț cu strada sfântul Fulger
Ce unduie agale-ntre coline

Să fiu orașul tău cu-aripi de fluturi
În care plouă toamna cu suspine
Uitate-n norii doldora de tine
Pictați pe cerul plin dintre săruturi

Să-mi calci aleile cu talpa moale
Printre cireșii rezemați de doruri
Țesute cu argintul din fioruri
În nopțile fumate rotocoale

Iar gara mea să n-o mai cauți seara
Că i-au murit și trenul, și peronul
Și așteptarea și acordeonul
Cu care îți cântam „adio", vara

La schitul ce-mi răsare-n tâmpla spartă
Să te închini înlăcrimată-n rouă
Icoana lui din lemn de tei să-ți plouă
Cu mir și lacrimi într-o limbă moartă

Să uiți ce scrie-aiurea-n buletine
Cernelurile au mințit tot veacul
Cu „adevărul" lor tocmit de dracul,
Adresa ta este de-acuma: „mine"!

(„Gâlceava mea cu Haydn sau despre Romanța pentru clopot la patru mâini", Brumar, 2010)

LIBRIS | We know books

Albastrul din albastru

Lui Mihai Mărgineanu

Dă, Doamne, să mă calce un submarin albastru,
să-mi taie carnea-n două și rânjetul în șase,
în nouă nemurirea când s-o târî pe strasse
molatică și curvă plătită c-un piastru,
să-mi intre peștii-n vise și visele în oase
și oasele în trupul de împrumut, din paie,
purtat până la mine de un dricar, să-mi taie,
să-mi taie submarinul plutirile borțoase,
târâșul să-mi rămână întreg, să-mi prisosească,
cohortele de gânduri să latre răgușite
în limba lui Cervantes la stelele smintite,
printre meduze flasce bodegile să crească
cu spirt din țâțe sterpe îngeri din alabastru,
iar marea-nvârtoșată, fierbinte ca o supă
să-mi mănânce neurma, să-mi sfârtece, să-mi rupă,
să-mi taie submarinul albastrul din albastru.

(„Eu, Nietzscheanul", Rawex Coms, 2012)

LIBRIS | We know books

Curriculum vitae

Știindu-se prietenia mea cu toți copacii din jumătatea asta de lume
m-au pus să fac eșafoduri
trebuie să-și câștige și el pâinea din ceva, își vor fi zis
doar că acestea, de cum le făceam
înmugureau și apoi înverzeau și chiar înfloreau tulburător
astfel că toate păsările despuiate de cântec se îndrăgosteau de ele
și nici un grumaz de visare – și câte erau
n-a mai primit mângâierea tandră a vreunui tăiș

iar eu admiram frumusețea fără seamăn a rămurelelor abia lăstărite
și îndărătul ochilor îmi creștea, obrăznicătura,
viitorul crâng de eșafoduri

ar fi bun de ceasornicar, și-au zis
însă când sub capacele gravate ale orologiilor au găsit cenușă, au amuțit
acesta e timpul vostru, domnilor, le-am spus
dar ei se încăpățânau să creadă că sunt firimituri de cer acele particule
și că musai trebuie să dea măcar de vreun amantlâc pe-acolo
chiar și mort dac-ar fi
sau cel puțin de zborul lui ridicol de bărzăune beat

iar ceasul din turnul bisericii o luase razna și anunța înviere după înviere
toate la aceeași oră
deși popii mor unul câte unul, la alte ore
așa că-n toamna aceea îmbelșugată s-au dat iisuși la toată lumea
și pacea căzuse neiertătoare ca o ghilotină
în vreme ce pendulele orașului arătau numai ceasul iubirii
și nimeni nu mai visa nimic
doar vatmanii aveau coșmaruri cu epifanii înhămate la tramvaiele lor galbene
dii, gloabă, se auzeau în noapte vocile lor dogite
și aerul nu mai era aer,
ci fum de tămâie

apoi mi-au dat gândurile să le duc de colo-colo
ca și când ar fi fost scrise pe hârtie
numai că destinatarii se trezeau cu ale mele grămadă în cutia poștală
le răsfoiau plictisiți ca pe niște gazete vechi din timpul războiului
nimic omenesc, constatau
ăsta ne-aduce vești care nu ne privesc
și mai sunt și molfăite de el pân' la os, dobitocul